

ลีลา

ไชย ณ พล

อุทัยธรรม
UTTAYARNDHAM

สิทธิ

โดย
ไชย ณ พล

ผู้อำนวยการ : สุธาทิพย์ เจียรวงศ์

บรรณาธิการบริหาร : นวภัทร์ ปัญญาสกุลวงศ์

พิสูจน์อักษร : ณัฏฐา เจียรวงศ์, ณัฏยาภรณ์ เจียรวงศ์

ประกาศธรรมสู่โลกกว้าง : นิธินาถ ชาติศิริวัฒนา

จัดทำโดย : มูลนิธิอุทยานธรรม

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

© มูลนิธิอุทยานธรรม

www.uttayarndham.org

สารบัญ

กำเนิดสิทธิ 1

เกณฑ์การบริหารสิทธิ 12

ระบบบริหารสิทธิ 16

การบริหารมนุษย์นานาพฤติกรรมแห่งนานาสีทธิ 23

การป้องกันปัญหาทั้งปวงอันเนื่องด้วยสิทธิ 42

อิสรภาพเหนือระบบสิทธิอันไร้ศานติ 48

ถาม

อาจารย์ครับ ผมสังเกตเห็นในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นระดับประเทศ องค์กร บริษัท ครอบครัว แม้กระทั่งวัด จะมีกลุ่มคนที่ไม่มีความดี ออกมาเรียกร้องสิทธิ นำแปลกที่คนมีความดีกลับไม่ค่อยออกมาเรียกร้องอะไร เราจะบริหารคนเหล่านี้อย่างไรครับ

ไชย ณ พล ตอบ

โอ.. ปัญหานี้เป็นปัญหาจักรวาลเลยนะ ระบบกรรมมีไว้เพื่อบริหารความชอบธรรม ความเป็นธรรม ศีลธรรมแห่งสิทธิทั้งหลายนี้แหละ ในโลกก็มีหลายระบบถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อบริหารสิทธิหน้าที่ของประชากรโลก ทั้งระบอบการเมือง ระบบเศรษฐกิจ ระบบกฎหมาย ระบบศาลสถิตยุติธรรม ระบบการบริหาร ระบบวัฒนธรรม แม้กระทั่งจารีตทางสังคม เนื่องจากเป็นประเด็นที่ใหญ่มาก ดังนั้น ค่อย ๆ พิจารณาไปนะ

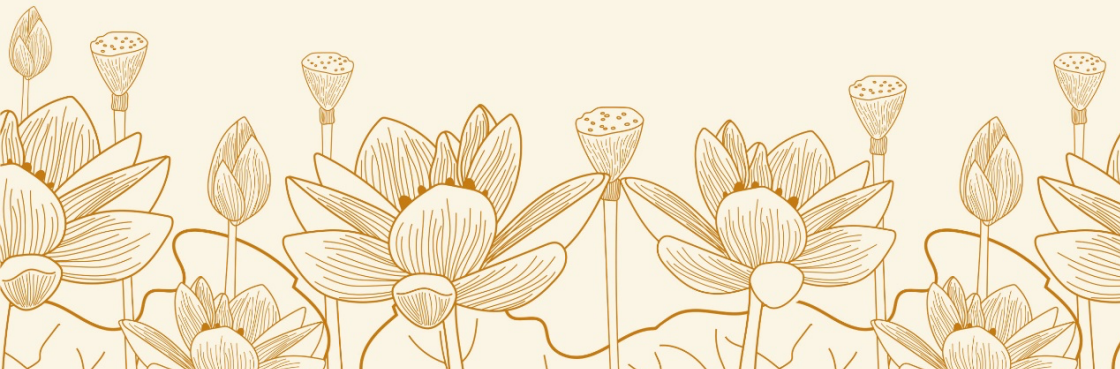
กำเนิด สิทธิ

กำเนิดสิทธิ

ก่อนอื่นเราต้องรู้ก่อนว่า สิทธิมาจากไหนบ้าง?

สิทธิโดยธรรมชาติ เช่น ทุกชีวิตที่เกิดมามีสิทธิที่จะดำรงอยู่ ใครไปทำลายการดำรงอยู่ของชีวิต คือไปฆ่าให้ตายเป็นการทำลายสิทธิ หรือชีวิตที่ดำรงอยู่แล้วย่อมมีสิทธิที่จะตายเมื่อร่างกายทำงานไม่ไหวแล้ว ใครไปยับยั้งการตายก็เป็นการละเมิดสิทธิเช่นกัน ชีวิตที่เกิดมาในโลกนี้ย่อมมีสิทธิที่จะเลือกอยู่ที่ใดก็ได้ในโลกกว้าง เหมือนนกทั้งหลายบินไปอยู่หลายที่ในโลกแม้นในป่า แม้นในเมือง แม้นบนหลังคาบ้าน แม้นดและแมลงต่าง ๆ ก็เช่นกัน อยู่ทุกที่ในโลก การไปกีดกันสิทธิธรรมชาติจึงเป็นการกีดกันสิทธิ แต่ถ้าปล่อยให้ทุกชีวิตทำตามอำเภอใจ ความยุ่งเหยิงโกลาหลเกิดขึ้นได้มาก จึงมีการสมมติสิทธิครอบครองขึ้น

สิทธิโดยสมมติ เช่น ที่ดินในโลกนี้ไม่ได้เป็นของ
ชีวิตใดชีวิตหนึ่งเลย แต่มนุษย์ได้ขีดเส้นแบ่งเขต
ครอบครองกัน เมื่อครอบครองแล้ว ผู้ครอบครองก็มี
สิทธิเหนือที่ดินนั้น นั่นเป็นสิทธิโดยสมมติ ไม่ใช่สิทธิ
โดยธรรมชาติ

หรือการที่ประชาชนสมมติแต่งตั้งบุคคลให้ทำ
หน้าที่แทนตนในฐานะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรออกกฎหมาย ศาล
ยุติธรรม และแม้แต่ตัวแทนดำเนินการใด ๆ แทนตน
นั่นเป็นสิทธิโดยสมมติ

หรือการที่กฎหมายสมมติให้บุคคลผู้เข้าเกณฑ์
มีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการชุดหนึ่ง ๆ นั่นก็เป็นสิทธิ
ตามสมมติ

สิทธิโดยหน้าที่ เช่น พ่อแม่ให้กำเนิดลูกมาย่อมมีสิทธิโดยหน้าที่ที่จะรัก เลี้ยงดูอบรมสั่งสอนบุตรบุตรีของตน บุตรบุตรีมีสิทธิโดยหน้าที่ที่จะรัก ผูกพัน เชื่อฟัง และตอบแทนคุณพ่อแม่

เมื่อบุตรเติบโต กล้าสามารถดูแลตัวเองได้แล้ว สิทธิโดยธรรมชาติก็เข้ามาทำหน้าที่ บุตรจึงมีสิทธิที่จะเลือกวิถีความเป็นอยู่ของตนด้วยตัวเองได้ กระนั้น พ่อแม่เป็นฐานะตลอดชีพ พ่อแม่จึงมีสิทธิแสดงความห่วงใยแนะนำได้ตามหน้าที่ไปจนตาย แต่ชีวิตเป็นของลูกเอง ที่ลูกมีหน้าที่ต้องดูแลตัวเองไปจนตาย แม้ไม่มีพ่อแม่อยู่แล้ว ลูกก็มีสิทธิที่จะตัดสินใจเองแม้ไม่ตรงกับคำแนะนำของพ่อแม่ก็ตาม พ่อแม่ลูกที่เข้าใจกลไกนี้ ยอมรับความจริง ก็จะสามารถด้วยความเข้มแข็ง เข้าอกเข้าใจ ให้เกียรติกัน พ่อแม่ลูกที่ไม่เข้าใจกลไกนี้ ไม่ยอมรับความจริง ก็จะมีปัญหาระหว่างกันเนื่อง ๆ

หรือเช่น คนสามสิบห้าคนได้รับการแต่งตั้ง
สมมติขึ้นให้เป็นคณะรัฐบาลบริหารประเทศ แท้จริง
ประเทศเป็นของประชาชนทุกคน แต่เมื่อคณะ
รัฐบาลได้รับการสมมติโดยชอบธรรม ก็ได้รับสิทธิ
โดยหน้าที่ที่จะวางแผน ตัดสินใจ ปฏิบัติการแทนคน
หลายล้านคน เพื่อความผาสุกของประชาชน
และความเจริญของประเทศ

หากรัฐบาลไม่ทำหน้าที่ หรือทำในสิ่งที่ไม่
ชอบธรรมตามหน้าที่ หรือทำแล้วไม่ได้ผลดี
ประชาชนเจ้าของประเทศก็มีสิทธิที่จะยกเลิกการ
สมมติ ยึดสิทธิโดยหน้าที่คืน แล้วสมมติคณะอื่นมา
ทำหน้าที่ตามวาระหรือลัดวาระตามความจำเป็น
เป็นต้น

สิทธิโดยกรรม กรรมสร้างสิทธิแห่งวิบาก
 ทั้งหลาย เช่น คนให้ทานอุดมย่อมมีสิทธิที่จะ
 ร่ำรวย คนทรงศีลอุดมย่อมมีสิทธิที่จะสวยงาม
 คนภาวนาอุดมย่อมมีสิทธิที่จะมีปัญญาดี
 คนอุดมด้วยความอ่อนน้อมย่อมมีสิทธิที่จะเป็น
 ที่รักที่ยอมรับ ได้รับการยกย่องให้เป็นใหญ่
 คนชวนชวายเป็นกิจผู้อื่นมากย่อมมีสิทธิที่จะมีมิตร
 มาก คนฟังความเป็นจริงมากย่อมมีสิทธิที่จะรอบรู้
 คนแสดงสังฆธรรมมากย่อมมีสิทธิที่จะแตกฉาน
 คนอุทิศส่วนกุศลมากย่อมมีสิทธิที่จะได้สิทธิพิเศษ
 คนอนุโมทนาส่วนกุศลมากย่อมมีสิทธิที่จะได้รับ
 ชวบนติดตาม คนปรับความเห็นให้ตรงสัจจะมาก
 ย่อมมีสิทธิที่จะบรรลุธรรม

ในขณะที่คนที่ฆ่าสัตว์มากย่อมมีสิทธิที่จะ
 เจ็บป่วยบ่อยและลงนรก คนลักทรัพย์มากย่อมมีสิทธิ

ที่จะยากจนและไปเป็นเปรต คนผิดกามมากย่อมมี
 สิทธิที่จะประสบความเสื่อมศรัทธาและลงนรก
 คนโกหกมากย่อมมีสิทธิที่จะเสียความน่าเชื่อถือ
 เสียมิตรและลงนรก คนส่อเสียดให้คนเข้าใจผิดกัน
 มากย่อมมีสิทธิที่จะประสบความแตกแยกและลงนรก
 คนเพ้อเจ้อเหลวไหลมากย่อมมีสิทธิที่จะเหลวและ
 ล้มเหลวและไปเป็นสัตว์เดรัจฉาน คนเพ่งอยากได้
 สิทธิของคนอื่นโดยไม่ชอบโดยมากย่อมมีสิทธิที่จะ
 สูญเสียและไปเป็นเปรต คนผูกโกรธมากย่อมมีสิทธิที่
 จะเศร้าหมองเครียดและลงนรก คนหลงผิดเหนียว
 แน่นย่อมมีสิทธิที่จะโง่งมและไปเป็นเดรัจฉานหรือลง
 นรก

เหล่านี้คือสิทธิพื้นฐานแห่งวิบากกรรม
 นอกจากนั้นยังมีสิทธิพิเศษตามการอธิษฐาน
 เพิ่มเติมตามแต่ละกรณีไป

สิทธิโดยธรรม เช่น ผู้ที่สำเร็จอรหัตต์แล้วย่อมมีสิทธิ
 เต็มบริบูรณ์ที่จะไม่เกิดในจักรวาลอีก ผู้ที่สำเร็จ
 อนาคามีแล้วย่อมมีสิทธิเต็มบริบูรณ์ที่จะตรัสรู้ใน
 สุทธาวาสพรหมไม่ต้องมาเกิดในโลกอีก ผู้ที่สำเร็จ
 สกทาคามีย่อมมีสิทธิที่จะเกิดในโลกอีกหนึ่งชาติและมี
 สิทธิที่จะสำเร็จอรหัตต์ในชาตินั้น ใครจะมาขวางไม่ให้
 เกิดหรือไม่ให้สำเร็จในชาตินั้นก็ไม่ได้ ผู้ที่สำเร็จ
 โสดาบันย่อมมีสิทธิที่จะเกิดในโลกอีกเจ็ดชาติและมี
 สิทธิที่จะสำเร็จอรหัตต์ในชาติเหล่านั้น ใครจะมายั่ว
 ไม่ให้เกิดขึ้นไม่ได้

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้มีสิทธิในการ
 บริหารศาสนกิจและปกครองคณะสงฆ์โดยธรรม
 หากไม่มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว พระอรหันต์เป็น
 ผู้มีสิทธิ หากไม่มีพระอรหันต์ พระอนาคามีจึงมีสิทธิ
 หากไม่มีพระอนาคามี พระสกทาคามีจึงมีสิทธิ หาก
 ไม่มีพระสกทาคามี พระโสดาบันจึงมีสิทธิ หากไม่มี
 พระโสดาบัน พระผู้ทรงความรู้ (เปรียญปริญญา)
 จึงมีสิทธิ หากไม่มีพระผู้ทรงความรู้ พระปุณฺณที่ดี
 ที่สุดเท่าที่มีอยู่จึงมีสิทธิ

นี่คือสิทธิโดยธรรมตามลำดับความบริสุทธิ์
 หากใครพยายามกลับหัวกลับหางก็จะประสบชะตา
 กรรมดังพระเทวทัต

เกณฑ์การ
บริหารสิทธิ

เกณฑ์ การบริหารสิทธิ

เมื่อระบบสิทธิเกิดขึ้นแล้ว ก็ต้องมีหลักเกณฑ์
ในการบริหารสิทธิ ดังนี้

หลักความชอบธรรม ว่าด้วยที่มาของการได้มา
ซึ่งสิทธินั้นต้องถูกต้องโดยธรรม เช่น การเป็นผู้นำ
ประเทศต้องได้รับความเห็นชอบจากประชาชน
การเป็นผู้แทนของประชาชนต้องได้คะแนนมาโดย
สุจริตปราศจากการซื้อเสียง เป็นต้น

หลักความเป็นธรรม ว่าด้วยความสมคุณค่า
เช่น สีนราคาเป็นธรรมคือสินค้าที่ราคาสมคุณค่า
การจัดสรรอำนาจและประโยชน์ในการบริหารต้อง
สมคุณค่าแห่งภารกิจบุคคลและผลอันเกิดขึ้น
การแบ่งมรดกต้องสมคุณค่าของทายาทแต่ละคน
เป็นต้น

หลักศีลธรรม ว่าด้วยความถูกต้องตามกฎหมายแห่ง
กรรมที่บัญญัติว่าบุคคลจะละเมิดสิทธิผู้อื่นไม่ได้
หากละเมิดก็ต้องชดใช้ หากไม่ชดใช้ก็จะมีกลไก
วิพากกรรมบังคับให้ชดใช้ ซึ่งดอกเบี๋ยกรรมเป็น
ดอกเบี๋ยที่แพงที่สุดในจักรวาล

หลักข้อตกลงโดยสมัครใจ ว่าด้วยความตกลง
ยินยอมพร้อมใจในการมอบสิทธิ รับสิทธิ ร่วมสิทธิ
ด้วยสติสัมปชัญญะอันบริบูรณ์ ปราศจากการ
แทรกแซง การหลอกล่อ ใช้กลฉ้อฉล หรือการข่มขู่
ใด ๆ

นี่คือเกณฑ์การบริหารสิทธิทั้งหลายอย่าง
ถูกต้อง

ระบบบริหารสิทธิ

เมื่อมีเกณฑ์การบริหารสิทธิอย่างถูกต้องแล้ว ก็ต้องมีระบบการจัดการสิทธิให้เป็นไปตามความ ถูกต้องนั้น จักรवालและโลกได้พัฒนาระบบ มาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ได้ผลดีบ้าง ได้ผลเสียบ้าง ได้ทั้งดีทั้งเสียบ้าง

ระบบกรรม กฎแห่งกรรมเป็นกฎหมายจักรवाल มีความเที่ยงธรรมสูงสุด เพราะระบบกรรมไม่เอา ฐานะสมมติมาประกอบการพิจารณา ไม่ว่าจะเป็น เลขาธิการสหประชาชาติ ประธานาธิบดี พระราช มหากษัตริย์ ผู้พิพากษา นักบวช หรือบุคคลใด ๆ หากทำดีก็ไปสวรรค์เดียวกับนักบุญเช่นกัน หากทำ บาปก็ลงนรกเดียวกับโจรเช่นกัน

ระบบเศรษฐกิจ เช่น ระบบคอมมิวนิสต์ (ไม่ให้ประชาชนครอบครองสมบัติ สมบัติทั้งหมดเป็นของรัฐ ประชาชนต้องอาศัยรัฐอยู่ หรือเข้ารัฐอยู่ ทุกคนต้องทำงานสร้างผลผลิตจึงมีสิทธิต่าง ๆ ในสังคม) ระบบเสรีทุนนิยม (ให้ทุนเป็นเกณฑ์หลักในการครอบครองสิทธิ ประชาชนมีสิทธิแสวงหาทุนโดยเสรี ใช้ทุนแลกเปลี่ยนสิทธิต่าง ๆ ตามปรารถนา) ระบบรัฐสวัสดิการ (ให้รัฐเป็นตัวการในการปรับเปลี่ยนสิทธิให้เท่าเทียมทั่วถึง แม้ทุนจะไม่เท่าเทียมกันก็ตาม)

ระบอบการปกครอง เช่น ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (กษัตริย์เป็นใหญ่) ระบอบเสรีประชาธิปไตย (ประชาชนเป็นใหญ่) ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (ประชาชนเป็นใหญ่ กษัตริย์เป็นประมุข) ระบอบสังคมนิยม (สังคมเป็นใหญ่ บริหารโดยคณะบุคคลจากภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม)

ระบบกฎหมาย เช่น กฎหมายบัญญัติโดยผู้นำ
 กฎหมายบัญญัติโดยตัวแทนของประชาชน
 กฎหมายบัญญัติโดยตุลาการ กฎหมายบัญญัติโดย
 ข้าราชการ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของรัฐธรรมนูญ
 พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา
 ประกาศคณะปฏิวัติ กฎกระทรวง ระเบียบปฏิบัติ
 ข้อบังคับของศาล และอื่นใดก็ตาม ถูกบัญญัติขึ้นมา
 เพื่อควบคุมพฤติกรรมชนหมู่ใหญ่

หน้าที่ของผู้บัญญัติและผู้ปฏิบัติตามจะต้อง
 พิจารณาเสมอ คือ กฎเหล่านั้น ชอบธรรม เป็นธรรม
 ถูกศีลธรรม หรือและเป็นข้อตกลงโดยสมัครใจ
 หรือไม่ ในประเทศที่เจริญแล้ว หากกฎหมายไม่เป็น
 ธรรม เมื่อมีกรณีไปสู่ศาล ศาลจะสั่งให้ยกฟ้องไป
 ไม่ใช่เพราะไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เพราะกฎหมาย
 นั้นไม่ชอบธรรม หรือการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ไม่เป็น
 ธรรม

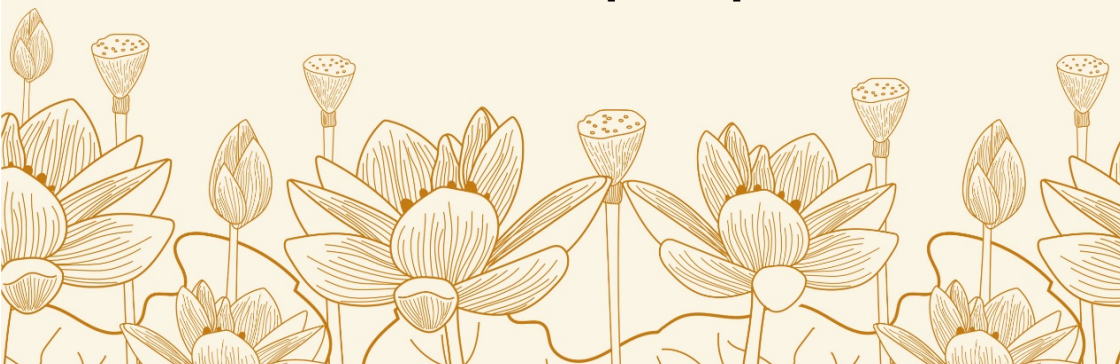

ระบบบริหาร เช่น การบริหารรัฐกิจเพื่อความ
 ผาสุกของประชาชน การบริหารธุรกิจเพื่อความเป็น
 ธรรมต่อลูกค้า บริษัท และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 ทั้งหมด

ระบบวัฒนธรรม เช่น การส่งเสริมสิ่งดี ๆ ในสังคม
 ให้คงอยู่ยาวนาน การป้องกันสิ่งไม่ดีที่เป็นภัยต่อ
 สังคม

ระบบครอบครัว เช่น การบริหารครอบครัวเพื่อ
 ความสุขความเจริญของสมาชิกทุกคนในครอบครัว

ระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น
 ประเทศที่ปรารถนามีสัมพันธไมตรีอันแน่นแฟ้น
 ระหว่างกัน ต่างยอมยกดินแดนแปลงหนึ่งให้
 ประเทศพันธมิตรมาสร้างอาณาจักรน้อยในประเทศ
 ของกันและกัน เรียกว่าสถานทูต สถานทูตมีเอกสิทธิ์

ทางการทูตเทียบเท่าประเทศคู่มิตรภาพ ประเทศเจ้าบ้านจะรुकล้าสถานทูตไม่ได้ การรुकล้าสถานทูตเทียบเท่าการรุกรานประเทศ จะนำมาซึ่งความขัดแย้งใหญ่หรือสงครามตามมาแล้วแต่กรณี

ระบบศาสนา เช่น สังคมให้สิทธิแก่นักบวชให้บำเพ็ญเพียรแสวงหาความหลุดพ้น โดยไม่ต้องทำกรารงานอื่น ประชาชนจะบริจาคปัจจัยเลี้ยงดูเองโดยมีกติกาว่า นักบวชต้องปฏิบัติตนให้หมดจดตามศีลธรรม ปฏิบัติธรรมจริงจัง เมื่อพ้นทุกข์แล้วก็มีหน้าที่พาประชาชนผู้เลี้ยงดูให้พ้นทุกข์

นักบวชจึงมีหน้าที่ปฏิบัติธรรมและปฏิบัติธรรมเท่านั้น จะไปปฏิบัติกิจทางโลก มุ่งหาลาภสักการะไม่ได้ ขึ้นทำก็จะพลัดไปรับสิทธิตามกรรม คือ ต้องไปเป็นสัตว์ใช้แรงงานทดแทน scholarship ที่ได้จากสังคมไป

ระบบวิวัฒนาการ ปุณชนผู้ไม่ศึกษาสัจธรรม ไม่
ปฏิบัติธรรม ไม่สนใจบรรลุดุธรรม ก็มีสิทธิที่จะเกิด
ตายในวัฏฏะตามอริยาศัย บ้างก็เลี้ยงกิเลสไว้ดูเล่น
บ้างก็เลี้ยงกิเลสไว้กัดกัน บ้างก็เลี้ยงกิเลสไว้ดิ้นรน
อยู่รอด บ้างก็เลี้ยงกิเลสไว้โชว์ บ้างก็เลี้ยงกิเลสไว้
ทำวิจัย บ้างก็เลี้ยงกิเลสไว้ปมเพาะความเบื่อหน่าย
เมื่อเบื่อได้ที่แล้วก็จะชวนขายปฏิบัติเพื่อบรรลุดุธรรม
บ้าง ซึ่งก็เป็นสิทธิแห่งการเรียนรู้พัฒนาไต่ระดับ
วิวัฒนาการของทุกชีวิตในจักรวาล

ไม่ว่ามนุษย์จะบัญญัติอะไรออกมา สิ่งซึ่งพึง
สังวรไว้ตลอดเวลาคือกฎหมายของมนุษย์จะขัดแย้ง
กับกฎแห่งกรรมอันเป็นกฎหมายจักรวาลไม่ได้
ในทำนองเดียวกันกับข้อบังคับของจังหวัดจะขัดแย้ง
กับกฎหมายของประเทศไม่ได้

ดังนั้น หน้าที่ของทุกท่านคือ ต้อง
พิจารณาเสมอว่า กฎ ระบบ และการปฏิบัติ
ตามกฎและระบบนั้น ชอบธรรม เป็นธรรม
ถูกศีลธรรม หรือและเป็นข้อตกลงโดยสมัครใจ
ของทุกคนที่เกี่ยวข้องเฉพาะกรณีนั้น ๆ หรือไม่

การบริหารมนุษย์
นานาพฤติกรรม
แห่งนานาสีทธิ

การบริหารมนุษย์ นานาพฤติกรรม แห่งนานาสีทิ

เมื่อมีระบบสิทธิในจักรวาล ชีวิตทั้งหลายที่
ปฏิสัมพันธ์กันด้วยสิทธิ มักจะมีพฤติกรรมต่อสิทธิ
ของกันและกันนานาประการ คือ

การมอบสิทธิ เช่น การมอบอำนาจทั้งหลายเป็น
การมอบสิทธิให้ดำเนินการแทนตน หรือพ่อแม่มอบ
มรดกเป็นการมอบสิทธิในการครอบครองทรัพย์
ประชาชนเลือกตั้งผู้แทนเป็นการมอบสิทธิให้
อำนาจดำเนินการแทนประชาชน

การยอมรับสิทธิ เช่น ผู้แทนที่ยอมรับผลการเลือกตั้งเข้ารายงานต่อรัฐสภา เป็นการยอมรับสิทธิของประชาชนไปดูแลให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนที่เลือกตนเข้ามา หรือการที่บุคคลเข้าไปใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์ของบุคคลอื่นหรือบริษัทต่าง ๆ จะมีส่วนที่ให้ยอมรับข้อตกลงในการให้บริการ ซึ่งเป็นการรักษาสิทธิของเจ้าของโปรแกรมเป็นหลัก หากยอมรับสิทธินั้นก็กด “ยอมรับ” จึงสามารถเข้าใช้โปรแกรมได้

การร่วมสิทธิ เช่น การที่ป้าสาวมาแต่งงานกัน เป็นทั้งการมอบสิทธิของตนไปแชร์กับคนอื่น และเป็นการยอมรับสิทธิของคนอื่นมาอยู่ในความรับผิดชอบของตน เกิดการร่วมสิทธิในหลายเรื่องแห่งชีวิต

ดังนั้น ก่อนแต่งตั้งองประเมินให้ดูว่าการที่เรา
จะเอาสิทธิรณานาประดามีไปลงทุนร่วมชีวิตกับ
บุคคลอื่นนั้น ความลงตัวโดยเกณฑ์ต่าง ๆ
เหมาะสมแค่ไหน ผลโดยรวมจะดีกว่าคุณแลสิทธิคน
เดียวเพียงใด หากไม่คุ้มอยู่คนเดียวดีกว่า หากคุ้ม
ทั้งคู่ ร่วมสิทธิกันดีกว่า

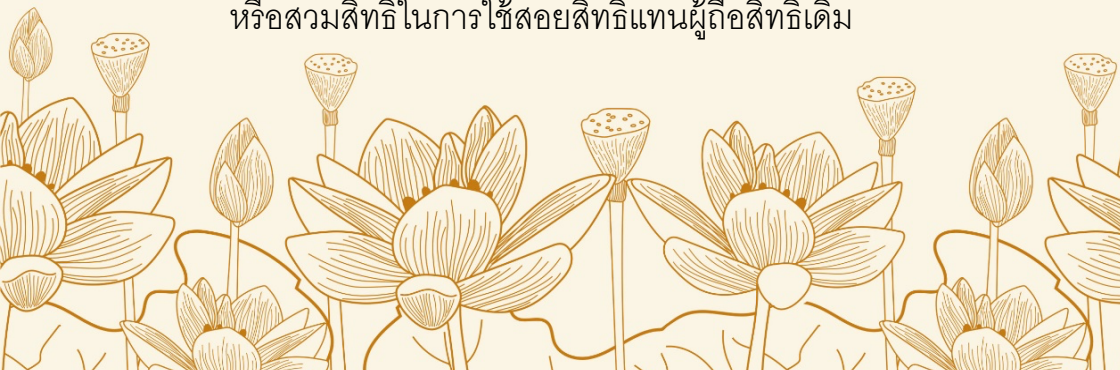
การละเมิดสิทธิ คือ การใช้สอยทรัพย์สินหรือ
บุคคลสิทธิของผู้อื่นโดยที่เจ้าของมิได้ยินยอม
อนุญาต

การทับสิทธิ เช่น การที่อุทยานแห่งชาติขีดเส้น
แนวอุทยานทับแนวที่ดินในครอบครองของประชาชน
แต่เดิม เป็นการทับสิทธิ และก่อให้เกิดปัญหาขัดแย้ง
กันหลายแห่ง ในที่สุดก็อะลุ่มอล่วยโดยให้ประชาชน
และทายาทที่ถือครองแต่เดิมอยู่อาศัยไปตลอดชีวิต
แต่ไม่อนุญาตให้รายใหม่เข้ามาถือครอง เป็นต้น

การล้าสิทธิ เช่น การที่ต้นไม้เป็นที่อยู่และอาหารของสรรพสัตว์ แต่มนุษย์ไปตัดต้นไม้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสรรพสัตว์ นั่นเป็นการล้าสิทธิ หรือการที่ประชาชนเข้าไปหาของป่าในเขตป่าสงวนและอุทยานโดยผิดกฎหมาย นั่นก็เป็นการล้าสิทธิ หรือการที่ประชาชนปลูกบ้านล้ำเขตแม่น้ำลำคลองสาธารณะ นั่นก็เป็นการล้าสิทธิ หรือการที่ทางการมคคลองสาธารณะทำถนนโดยไม่ทำทางน้ำลอดให้ นั่นก็เป็นการล้าสิทธิชุมชน

การสวมสิทธิ หรือการโอนสิทธิ เช่น การที่บุคคลมีสิทธิในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมาย หรือไม่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายได้ขายโอนสิทธิ นั้นให้แก่ผู้รับโอนสิทธิ ซึ่งผู้รับโอนสิทธิสามารถสวมสิทธิในการจดทะเบียนตามกฎหมายแทนผู้ถือสิทธิเดิมได้ (ซึ่งปรากฏมากในวงการอสังหาริมทรัพย์) หรือสวมสิทธิในการใช้สอยสิทธิแทนผู้ถือสิทธิเดิม

การดูดายสิทธิ เช่น บุคคลที่ไม่ไปเลือกตั้งผู้แทน
 ของตนทั้ง ๆ ที่มีสิทธิ หรือบุคคลมีสิทธิในสิ่งใดสิ่ง
 หนึ่งอยู่แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร จึงดูดายทอดทิ้งสิทธิ
 นั้นไป

การไม่เคารพสิทธิ เช่น บุคคลที่รังเกียจผู้อื่นด้วย
 เหตุแห่งความต่างเพศ ต่างวัย ต่างการศึกษา
 ต่างฐานะ ต่างอาชีพ ต่างความคิด ต่างอุดมการณ์
 ต่างพรรคพวก ต่างภาพลักษณ์ ต่างอุปนิสัย
 ต่างอัตลักษณ์ ต่างเป้าหมาย ต่างกลยุทธ์
 ต่างเชื้อชาติ ต่างภาษา ต่างศาสนา ต่างวัฒนธรรม
 ต่างวิวัฒนาการ และอื่น ๆ ประดา มี นั่นคือการไม่
 เคารพสิทธิที่จะแตกต่างของบุคคล

การซื้อขายสิทธิ เช่น เมื่อบุคคลมีกรรมสิทธิในที่ดินก็สามารถขายแก่ผู้ปรารถนาสิทธินั้นได้ตามราคาที่พึงพอใจ และเห็นชอบทั้งสองฝ่าย

แล้วการซื้อขายสิทธิขายเสียงเลือกตั้งล่ะ

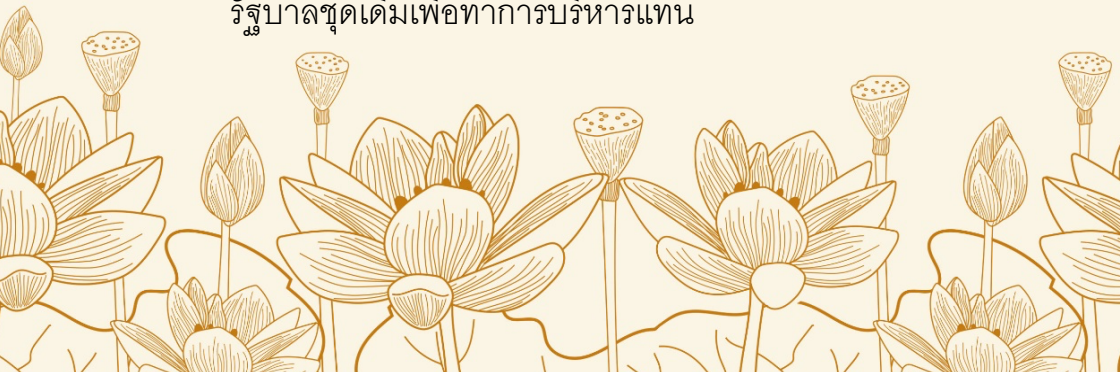
ต้องทำความเข้าใจก่อนว่า สิทธิการเลือกตั้งถือเป็นสิทธิเฉพาะบุคคล จะมอบ โอน หรือยกให้ผู้อื่นทำแทนไม่ได้ ต้องใช้ด้วยตนเองเท่านั้น ดังนั้น สิทธิประเภทนี้จึงไม่สามารถขายได้ เป็นสิทธิสมมติที่ให้กับพลเมืองของประเทศหนึ่ง ซึ่งหากใช้สิทธิโดยผิดต่อความชอบธรรมตามหน้าที่พลเมือง สิทธินั้นก็จะถูกถือเป็นโมฆะ และส่งผลให้ผู้ซื้อสิทธิขาดความชอบธรรมในการได้มาซึ่งตำแหน่ง จึงถูกศาลสั่งริบสิทธิ

การเพิกถอนสิทธิหรือริบสิทธิ เช่น นักการเมืองที่ได้ตำแหน่งมาโดยไม่ชอบธรรม หรือใช้ตำแหน่งโดยไม่เป็นธรรม หรือนักบวชปาราชิก หรือบุคคลที่ออกเอกสารสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินโดยไม่ถูกต้อง เมื่อการวินิจฉัยโดยธรรมถึงที่สุดก็就会被เพิกถอนสิทธิ หรือริบสิทธิ

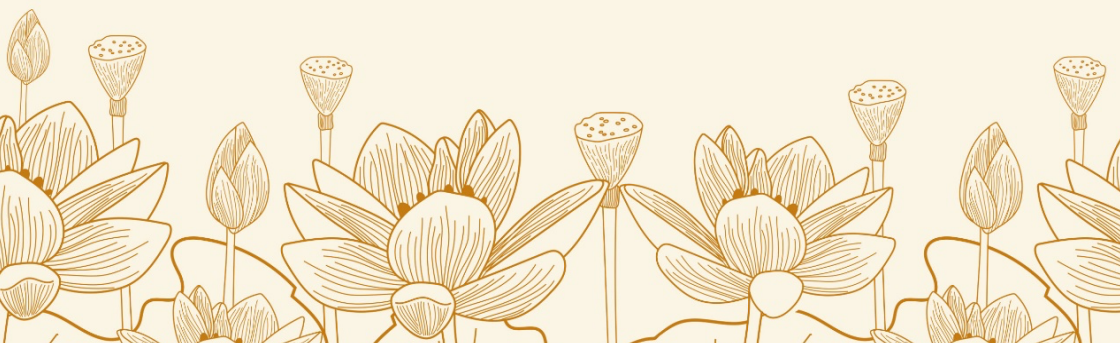
การโมเมสิทธิ เช่น มนุษย์โมเมว่าสัตว์ทั้งหลายเป็นอาหารของมนุษย์ จึงฆ่าสัตว์มาเป็นอาหาร ครั้นแบคทีเรียและไวรัสโมเมกลับบ้างว่ามนุษย์ก็เป็นอาหารของแบคทีเรียไวรัสเช่นกัน มนุษย์กลับไม่ยอม หาทางต่อสู้ทุกทาง สู้อย่างไรก็ตายไปเป็นจำนวนมาก トラバที่ยังไม่เลิกโมเม

การแย่งสิทธิ เช่น การปฏิวัติรัฐประหารในแต่ละประเทศเป็นการแย่งสิทธิการปกครองจากผู้นำและรัฐบาลชุดเดิมเพื่อทำการบริหารแทน

การปล้นสิทธิ เช่น ประเทศที่ต้องการทรัพยากรของประเทศอื่น ก็เอาทองเรือ กองบิน ไปล่าอาณานิคม เพื่อปล้นสิทธิในทรัพยากรของประเทศนั้น ทั้ง ๆ ที่ตนไม่มีสิทธิ หรือการที่ไปเอาทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่นมาแปลงเป็นของตนเอง ก็เป็นการปล้นสิทธิ

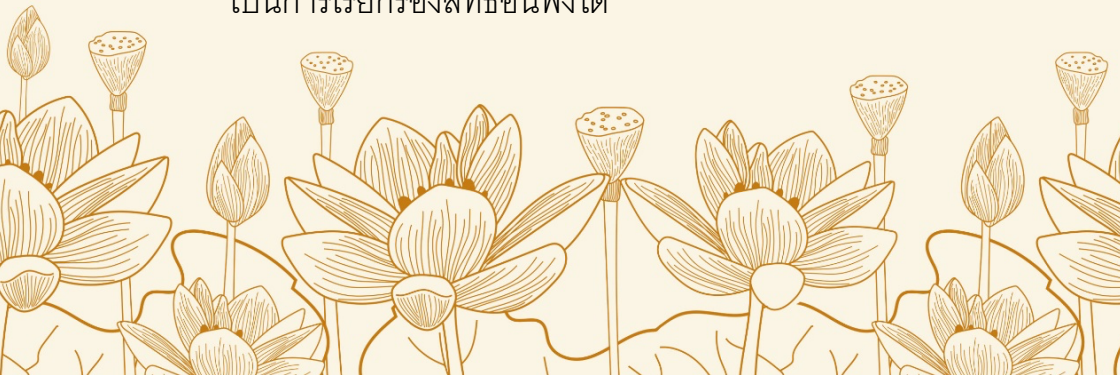
การข่มขืนสิทธิ เช่น การกระทำชำเราทางเพศทั้งหลาย หรือการที่ประเทศที่ตั้งตนเป็นใหญ่ เอา กำลังทหารอาวุธยุทโธปกรณ์ไปถล่มประเทศอื่นเพื่อ โคนล้มการปกครองเดิม ยึดอำนาจ จัดระบบการปกครองใหม่ตามปรารถนาของตน เมื่อถล่มจนพินาศ ยึดอำนาจได้แล้ว ก็เรียกเก็บค่าปฏิกรณ์สงครามจากประเทศที่ถูกถล่ม เป็นค่าอาวุธยุทโธปกรณ์ ค่าจ้างทหาร และอื่น ๆ ที่ใช้ในการถล่มประเทศนั้น ซึ่งผิดระบบกรรมโดยสิ้นเชิง เพราะโดยระบบกรรมคนที่ไม่ทำให้ผู้อื่นเสียหายจะต้องชดใช้ แต่ไปบังคับให้ประเทศที่เสียหายต้องชดใช้

นั่นเป็นการข่มขืนสิทธิ หากสหประชาชาติไม่
ล้างธรรมเนียมนี้ออกไปจากโลก โลกจะไม่มีวันสงบได้
เลย เพราะจะยังมีประเทศที่ทำธุรกิจสงครามไม่รู้สิ้น

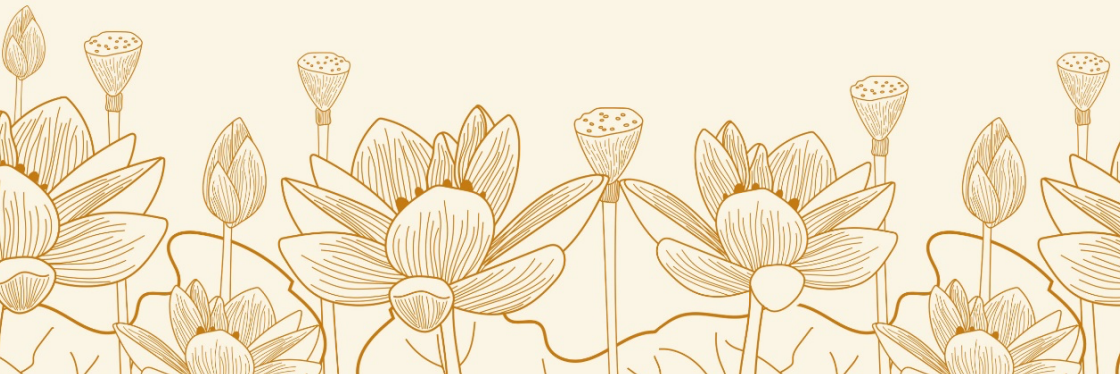
การแก้ไขปรากฏการณ์นี้ สมัชชาความมั่นคง
สหประชาชาติต้องออกกฎบัตรสหประชาชาติใหม่
ว่า ประเทศใดไปถล่มประเทศอื่นไม่ว่ากรณีใด ๆ
ประเทศที่ไปถล่มต้องรับผิดชอบความเสียหาย
ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ทั้งชีวิตทหารประชาชนที่ตายและ
บาดเจ็บ การบูรณะเมือง การพัฒนาระบบ และ
อื่น ๆ เช่นนี้จึงเป็นธรรม และป้องกันการข่มขืนสิทธิ
ระดับโลกได้

การเรียกร้องสิทธิที่พึงได้ เช่น เจ้าของประเทศ
เดิมที่ถูกกดขี่ ลิดรอนสิทธิออกมาเรียกร้องสิทธิใน
เสรีภาพ และทรัพย์สินอันเป็นของเขาแต่เดิม นั้น
เป็นการเรียกร้องสิทธิอันพึงได้

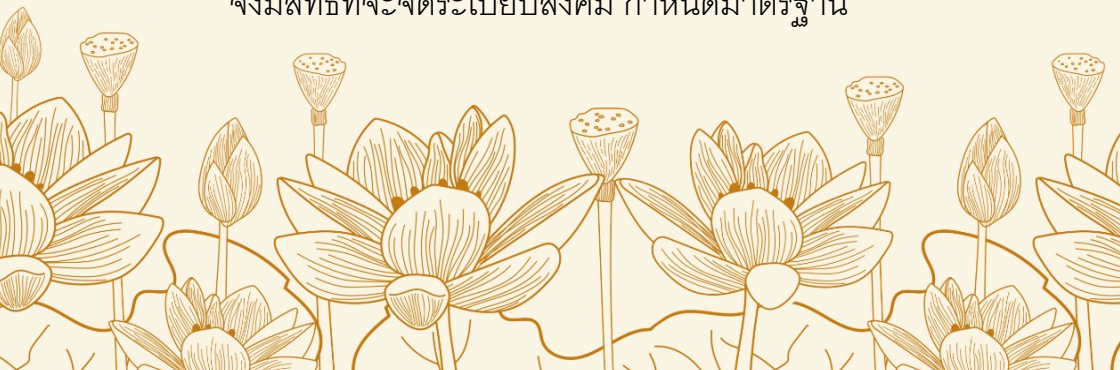
การต่อสู้เพื่อสิทธิ หากเรียกร้องสิทธิอันพึงได้
แล้วไม่ได้สิทธินั้น มนุษย์จะยึดอัดทนความไม่เป็น
ธรรมได้ไม่นานก็จะออกมาต่อสู้เพื่อสิทธิ ดังที่ท่าน
มหาตมะคานธีพาชาวอินเดียออกมาอารยะขัดขืน
ต่อสู้เพื่อสิทธิของเขาเองโดยชอบ อเมริกาทำสงคราม
ประกาศอิสรภาพจากยุโรป อารับหัวรุนแรงทำการ
ก่อการร้ายปลดแอกอเมริกา เป็นอาทิ

การเรียกร้องสิทธิที่ไม่มีแต่ควรจะมี
เช่น กฎหมายที่ไม่ชอบธรรมและไม่เป็นธรรม
ลิดรอนสิทธิของประชาชนบางกลุ่มในการเลือกผู้นำ
ประเทศหรือรับสวัสดิการ แม้ประชาชนจะไม่มีสิทธิ
ตามกฎหมาย แต่มีสิทธิโดยธรรม จึงออกมา
เรียกร้อง นี่คือการเรียกร้องสิทธิที่ไม่มีตามกฎหมาย
แต่ควรมีโดยธรรม

การเรียกร้องเกินสิทธิ เช่น พ่อแม่มีสิทธิเลี้ยงดูอบรมสั่งและสอนบุตร แต่เมื่อทำจนเคยชินพ่อแม่บางคนเรียกร้องแถมบังคับให้ลูกปฏิบัติตามความต้องการของตนเท่านั้น จะทำตามความต้องการของลูกไม่ได้เลย ทำตัวเลยเถิดพยายามเป็นเจ้าของชีวิตของลูก ซึ่งโดยธรรมชาติและโดยธรรมเป็นไม่ได้เพราะมนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของชีวิตตนเอง แม้พ่อแม่ให้ชีวิตมา แต่เมื่อให้แล้ว ชีวิตก็เป็นของลูกแล้ว ช่วงเด็กเขาต้องพึ่งพ่อแม่ยังพึ่งตนไม่ได้ ก็ทำตามความต้องการของพ่อแม่ แต่เมื่อบุตรเริ่มพึ่งตนได้ก็พยายามจะใช้ชีวิตของตนไม่ต้องเป็นภาระของพ่อแม่ตลอดไป พ่อแม่ที่ไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับธรรมชาตินี้ก็จะปวดใจมีปัญหากับลูกเป็นประจำ

หรือพระราชา ถูกแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อรักษาความเป็นธรรม บำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชน จึงมีสิทธิที่จะจัดระเบียบสังคม กำหนดมาตรฐาน

พฤติกรรมกลางของประชาชน แต่ในสมัยโบราณ
พระราชอำนาจหนึ่งพยายามทำตัวเป็นเจ้าชีวิตบง
การประชาชน ประชาชนคนใดขัดคำสั่งหรือขัด
พระทัยให้ไม่พอใจก็ประหารตามอำเภอใจ จนต้อง
ถูกเปลี่ยนระบอบการปกครองไป เพราะเป็นการ
เรียกร้องและกระทำเกินสิทธิ เกินความชอบธรรม

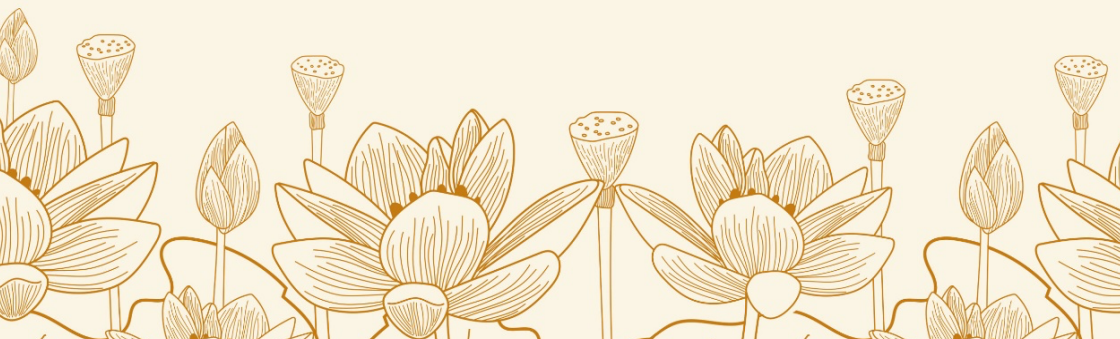
การเรียกร้องสิทธิที่ไม่มีและไม่ควรจะมี

นี่คือคำตอบต่อคำถามที่ถามมา คือการที่บุคคลไม่มี
สิทธิอยู่แล้วตั้งแต่ต้น และไม่ว่าโดยหลักอะไรก็ไม่
ควรจะมีสิทธิ แต่ออกมาเรียกร้องต้องการสิทธิที่ไม่มี
และไม่ควรจะมี ซึ่งเกิดได้จากหลายการปรุงแต่ง
เช่น ความอยากก็ทำให้มนุษย์เรียกร้องในสิ่งที่ตนไม่
มีสิทธิ มนุษย์จำนวนหนึ่งเผลอคิดไปว่าคนอื่นต้อง
ทำตามความอยากของตน จึงเอาความอยากมา
เรียกร้องให้คนอื่นปฏิบัติตามทั้ง ๆ ที่ไม่มีสิทธิ
ด้วยเทคนิคนานา เช่น การหลอกล่อ การอ้อนวอน

การกดดัน การกรรโชก การข่มขู่ ซึ่งผิดศีลธรรมและผิดกฎหมายโดยตรง ต้องผิดหวัง และมีปัญหาตามมาเรื่อยไป

การไม่รู้จักประมาณฐานะ เช่น บุคคลบริจาการเงินให้วัดแล้วไปเรียกร้องสิทธิเป็นเจ้าของวัด ทั้ง ๆ ที่วัดเป็นของสงฆ์มีภารกิจคือให้ศึกษา ปฏิบัติ และบรรลุมรรคธรรม ไม่อาจยกสิทธิให้ใครได้ รวมทั้งองค์กรสาธารณกุศล มูลนิธิ สมาคมต่าง ๆ ก็เช่นกัน เป็นส่วนกลางเพื่อกอปรภารกิจแห่งการก่อตั้งองค์กรนั้น ภารกิจเป็นเจ้าขององค์กร ผู้ทำบุญกับองค์กรเหล่านี้ก็จะมีสิทธิในอานิสงส์ แต่จะไปเรียกร้องสิทธิในการเป็นเจ้าของไม่ได้ เพราะฐานะความเป็นเจ้าของ กับฐานะผู้รับอานิสงส์บุญเป็นคนละฐานะกัน ยกเว้นเสียแต่จะร่วมกอปรภารกิจให้สัมฤทธิ์ผล จึงมีสิทธิเข้าร่วมบริหารวัดหรือองค์กรนั้น ๆ ได้

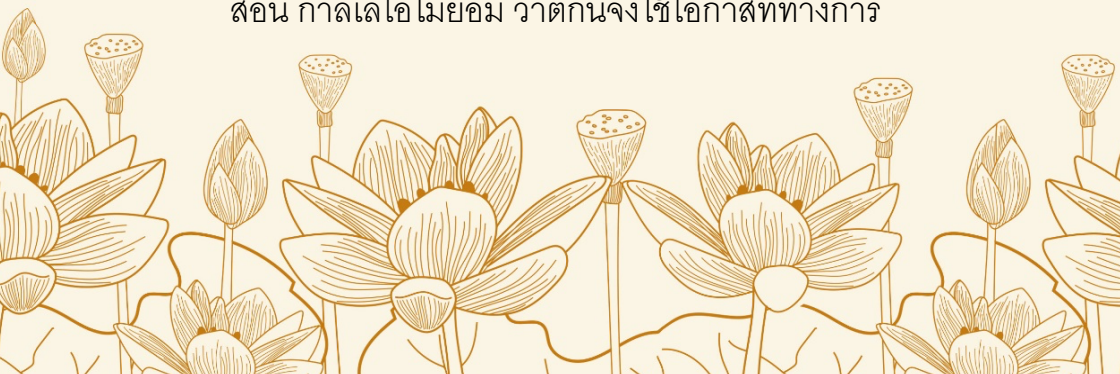

ความหลงกาล เช่น หากบุคคลระลึกชาติได้ว่าตนเคยเป็นพระราชา สร้างพระราชวังนั้น ๆ ขึ้นมา จึงไปเรียกร้องสิทธิในพระราชวังคืนจากพระราชวงศ์ปัจจุบัน นั่นเป็นการเรียกร้องเพราะหลงกาล อดีตไม่ใช่ปัจจุบัน ปัจจุบันไม่ใช่อดีต สิทธิการครอบครองได้เปลี่ยนไปแล้ว เพราะกรรมสิทธิในสมบัติเป็นเพียงสิทธิสมมติชั่วคราวหนึ่ง เมื่อตายไปแล้วก็เป็นอันหมดสิทธิ สิทธิก็ตกเป็นของคนอื่นไป แม้ตนเป็นผู้สร้างแต่การเรียกร้องก็จะทำให้ถูกวินิจฉัยว่า “บ้า” ยกเว้นในสังคมที่ยึดถือระบบสิทธิข้ามภพชาติ เช่น ธิเบต การพิสูจน์ความจริงเพื่อเรียกร้องสิทธิในสมบัติและฐานะแต่ชาติปางก่อนสามารถทำได้โดยถูกวัฒนธรรม

ความหลงผิด เช่นการที่เจ้าลัทธิทั้งหลายในอินเดีย ยึดถือมิจฉาทิฐี เมื่อพระพุทธเจ้าประกาศสังฆธรรม ก็ไม่ยอมรับ เรียกร้องให้พระพุทธองค์เคารพนับถือตน และสิ่งที่ตนยึดถือ เมื่อพระพุทธเจ้าไม่ยอม ก็ถ่มน้ำแก้มว่าร้ายบ่อนทำลายพระพุทธองค์นานา ในที่สุดก็ลงนรกหมด หรือที่เจ้าลัทธิเดิมในเขรชวาเดิมที กระทำต่อพระเยซูจนจับพระเยซูตรึงกางเขน และเจ้าลัทธิในอาหรับเดิมกระทำความต่อท่านโมฮัมหมัดจนเกิดสงครามความเชื่อต่อเนื่องก็เช่นกัน นั่นเป็นการเรียกร้องข่มขู่บังคับผู้อื่นเพราะความหลงผิดของตน

การยึดถือระบบที่ผิด เช่นที่วาติกันในยุคกลาง ปฏิเสธการค้นพบของกาลิเลโอที่พบว่าโลกกลม ไม่ใช่แบน และสุริยะจักรวาลมีดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่โลกเป็นศูนย์กลางตามความเชื่อดั้งเดิม แล้วเรียกร้องให้กาลิเลโอถอนคำพูด เลิกสอน กาลิเลโอไม่ยอม วาติกันจึงใช้โอกาสที่ทางการ

อยู่ในโอวาทของตน ไปขอร้องให้ทางการกักกันตัว
กาลิเลโอให้อยู่แต่ในบ้านไม่ให้ออกไปไหน
จนกระทั่งตาย ซึ่งต่อมาโลกก็พิสูจน์ว่ากาลิเลโอถูก
วาติกันยุคนั้นผิด ทำให้วาติกันในยุคต่อมาต้อง
ออกมาขอโทษกาลิเลโออย่างเป็นทางการ และเป็น
การเริ่มต้นยุคใหม่ที่มนุษย์สามารถแสวงหาความ
เป็นจริงนอกเหนือความเชื่อดั้งเดิมได้ นั่นเป็นการ
เรียกร้องเพราะการยึดถือที่ผิด

การปรุงสิทธิมายาแห่งเสน่ห์หา พฤติกรรมเช่นนี้
มักเกิดในหมู่คนล้ารัก โดยการปรุงเสน่ห์ทำให้เกิดขึ้น
เมื่อเป็นที่เสน่ห์แล้ว ก็เรียกร้องสิทธิที่ตนไม่มีให้มี
แม้จะเบียดเบียนสิทธิของผู้อื่น

การบริหารที่ผิดพลาด เช่น การบริหารด้วยวิธี
ปรนเปรอกิเลสสนองความต้องการจนทำให้คนที่
ไม่มีสิทธิเข้าใจว่าตนมีสิทธิ จึงเรียกร้องสิทธินานา
สร้างความไม่พอใจหรือถึงขั้นรังเกียจแก่ผู้มีสิทธิตัว
จริงทั้งหลาย ในบรรยากาศเช่นนั้นจะเสียการ
ปกครอง การบริหารจะพัง ถึงไม่พังก็ไม่เจริญ
มีสงครามประสาธต์เกิดขึ้นให้แก่ไขรายวัน

การยืนยันในสิทธิ เช่น การพิสูจน์พยานหลักฐาน
ในชั้นศาลเพราะต่างพยายามยืนยันในสิทธิของตน

การตั้งมั่นในสิทธิ ได้แก่ ผู้ที่มีสิทธิมั่นคงแน่นอน
ถาวรแล้ว ย่อมตั้งมั่นในสิทธิ ไม่ออกไปเรียกร้อง
อะไร เช่นคนทำบุญย่อมได้อานิสงส์บุญโดยไม่ต้อง
เรียกร้อง คนทำบาปย่อมได้วิบากบาปโดยไม่ต้อง
เรียกร้อง

การทวงสิทธิโดยเจ้ากรรม เช่น เมื่อบุคคลใดถูกกระทำโดยไม่ชอบธรรมก็ได้ชื่อว่าเป็นเจ้ากรรมตามระบบกรรม หรือเจ้าทุกข์ตามระบบกฎหมาย และมีสิทธิที่จะทวงสิทธิคืนตามความชอบธรรมเพื่อความเป็นธรรมได้

การปรับเกลี้ยสิทธิโดยนายเวร นายเวรคือคนปรับเกลี้ยความเป็นธรรมในจักรวาล มีหน้าที่จัดสรรคิวเจ้ากรรมให้มาพบลูกกรรมเพื่อทวงสิทธิคืน และกำหนดวาระอันเหมาะสมให้ เช่นเดียวกับที่ผู้พิพากษาในโลกนี้พยายามเจรจาข้อตกลงให้กับคู่กรณีเช่นกัน ซึ่งมักจะมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องเจ็บปวด

การป้องกัน
ปัญหาทั้งปวง
อันเนื่องด้วยสิทธิ

การป้องกัน ปัญหาทั้งปวง อันเนื่องด้วยสิทธิ

แท้จริงแล้วระบบกรรมทั้งปวงมีหน้าที่ป้องกัน
ปัญหาอันว่าด้วยสิทธิ หากมีปัญหาก็จัดการให้เป็น
ธรรม หัวใจของศีลจึงเป็นระบบเคารพสิทธิซึ่งกันและ
กัน หัวใจของกฎแห่งกรรมคือความเป็นธรรม นี่คือหลัก
แห่งกฎหมายจักรวาล

ทุกระบบในโลกต้องถูกต้องตามกฎแห่งกรรม
บุคคลใดจะจัดระบบที่ขัดแย้งกับกฎแห่งกรรมไม่ได้
หากระบบใดขัดแย้งกับกฎแห่งกรรม ระบบนั้นใช้ไม่ได้

ขึ้นใช้ ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดต้องรับกรรมอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ นั่นหมายความว่าทุกระบบ ทั้งการปกครอง เศรษฐกิจ กฎหมาย การบริหาร วัฒนธรรม ธรรมเนียม ต้องเป็นไปเพื่อความเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน

หากมีการละเมิดสิทธิก็ต้องมีกระบวนการจัดการให้เป็นธรรม หากมนุษย์ไม่ยอมจัด เจ้ากรรมนายเวรจะจัดให้ภายหลัง ดังนั้นดีที่สุด มนุษย์ควรอยู่กันโดยธรรม มีความเป็นธรรมต่อกัน จะผาสุก มีสันติภาพ และปลอดภัยที่สุด เช่น เพื่อสันติภาพและความเป็นธรรมในระดับโลก สหประชาชาติพึงห้ามทุกประเทศพัฒนากองกำลังและอาวุธยุทโธปกรณ์ แล้วสหประชาชาติทำหน้าที่ดังกล่าวแทนเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยระหว่างประเทศ ซึ่งจะเกิดผลดีหลายประการ คือ

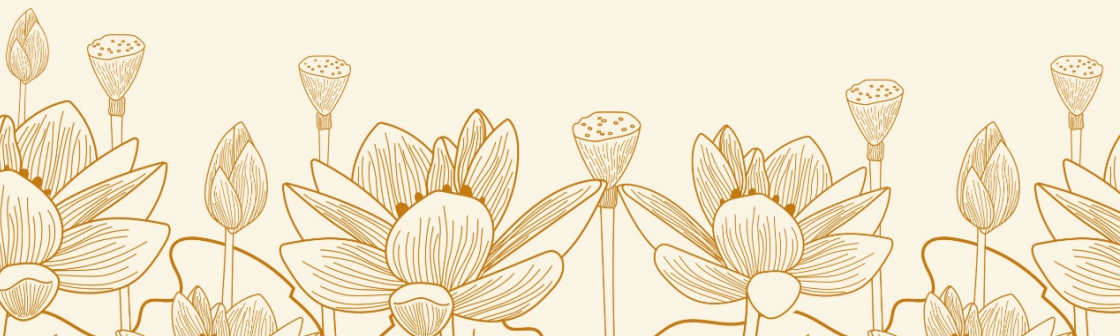

1. เป็นการยกระดับสหประชาชาติจากเสือกระดาษ มาเป็นผู้บริหารจัดการควบคุมสันติภาพโลกตาม ปณิธานในการก่อตั้งสหประชาชาติอย่างแท้จริง
2. ประเทศต่าง ๆ จะประหยัดงบกลาโหมได้มาก ซึ่งปกติใช้จ่ายราว 1-14% ของ GDP (ต่างกันตาม ภาวะสันติภาพและสงครามของแต่ละประเทศ) และสามารถนำงบดังกล่าวมาสร้างเศรษฐกิจให้ เจริญ สร้างสังคมให้สงบสุขได้มากขึ้น
3. ยุติระบบประเทศจ้าวโลกทำตัวครอบงำหรือ พยายามครอบครองประเทศอื่น ซึ่งก่อให้เกิดความ ไม่เป็นธรรมและสงครามย่อยตามมามาก
4. ยุติระบบขั้วอำนาจในโลก เพราะไม่ว่าจะมีกี่ขั้ว ก็ย่อมมีความขัดแย้งและการหาพวกบ่อนทำลายกัน เสมอ เมื่อยุติขั้วอำนาจได้ โลกจะได้เข้าสู่ยุคเจริญ อย่างสงบสุข

อารยธรรมแห่งการเคารพสิทธิคือการป้องกัน
 ปัญหา ระบบความเป็นธรรมคือการจัดการกับปัญหา
 ให้กลับมาเป็นธรรมบนฐานของความเคารพสิทธิซึ่งกัน
 และกัน ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของทุกคน ทุก
 ครอบครัว ทุกบริษัท ทุกองค์กร ทุกรัฐบาล ทุกภูมิภาค
 ทุกองค์กรประชาคมโลก เพราะทุกคนอยู่ในจักรวาล
 เดียวกันภายใต้กฎแห่งกรรมสากล

แม้จะมีหลักการว่าด้วยสิทธิสัมพันธ์
 การจัดระบบสิทธิ ระบบระบอบการบริหารสิทธิ
 เทคนิควิธีการจัดการสิทธิ ระบบป้องกันปัญหา
 อันเนื่องด้วยสิทธิอย่างเที่ยงธรรมอย่างดี
 เพียงไร ปัญหาสิทธิก็ไม่เคยหมดไปจากโลก
 และจักรวาล เพราะสิทธิมาพร้อมภาระหน้าที่
 ภาระหน้าที่ทำให้เกิดการครอบครอง การ
 ครอบครองทำให้เกิดความรับผิดชอบ ความ
 รับผิดชอบทำให้เกิดความอยากความไม่อยาก

ความอยากความไม่อยากที่ไม่ตรงกันทำให้เกิด
 ความไม่ลงตัวกัน ความไม่ลงตัวทำให้เกิดการ
 กระทบกระทั้ง การกระทบกระทั้งทำให้เกิด
 ความขัดแย้ง ความขัดแย้งทำให้เกิดความ
 บาดหมาง ความบาดหมางทำให้เกิดความต่าง
 พวก ความต่างพวกทำให้เกิดการแข่งดีต่อกัน
 การแข่งดีต่อกันนำมาซึ่งสงครามนานารูปแบบ
 สงครามนำมาซึ่งความพินาศ ความพินาศนำมา
 ซึ่งการเพิ่มระบบใหม่โปะเข้าไปในระบบเดิม
 จนกลายเป็นระบบซ้อนระบบ

ชีวิตที่ง่าย ๆ ตามธรรมชาติกลายเป็น
 ชีวิตที่ยุ่งยาก ความสัมพันธ์ยุ่งเหยิง หม่อมมนุษย์
 ที่มีชีวิตที่ยุ่งยาก อยู่กันด้วยความสัมพันธ์ยุ่ง
 เหยิง จะอมทุกข์ขังตนไว้ในความเครียดตลอด
 เวลา เป็นวิฎฐะอันน่าสงสาร

อิสราภาพเหนือ
ระบบสิทธิ
อันไร้ศานติ

อิสรภาพเหนือ ระบบสิทธิอันไร้ศานติ

เมื่อระบบสิทธิสร้างความวุ่นวายยุ่งเหยิง
ไกลาหล แม้จะจัดระบบมาก็ระบอบก็ไม่เคยทำให้
สงบลงตัวได้สักที จึงมีผู้ปรารถนาอิสรภาพจาก
ระบบสิทธิที่วุ่นวายทั้งหลาย นำมาซึ่งการสละสิทธิ

สละสิทธิโดยธรรมชาติ เช่น ความตายบังคับให้
ทุกคนสละสิทธิโดยธรรมชาติ เมื่อตายแล้วจะมา
เรียกร้องสิทธิใด ๆ ไม่ได้ ดังนั้น หากไม่ยากหมด
สิทธิก็ควรจัดสรรสิทธิของตนให้เรียบร้อยก่อนตาย

สละสิทธิ์โดยสำนักรับผิดชอบ เช่น พ่อแม่สละสิทธิ์ในทรัพย์สินเพื่อมอบเป็นมรดกแก่บุตรบุญตัวอย่างเป็นธรรม ผู้นำผู้บริหารสละสิทธิ์ในตำแหน่งและอำนาจเพื่อมอบให้แก่ผู้มีความเหมาะสมคนต่อ ๆ ไป

สละสิทธิ์ด้วยเจตจำนงหมดจดยิ่งใหญ่ เช่น ท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีสร้างพระเชตวันถวายพระพุทธเจ้า โดยปกติบุญใหญ่เพียงนั้นย่อมมีอานิสงส์มากมาย แต่ท่านไม่เคยเรียกร้องความสำคัญหรือใส่ใจอานิสงส์นั้นเลย ท่านสละออกเพื่อถวายอย่างหมดจดด้วยเจตจำนงยิ่งใหญ่ การสละนั้นจึง **transform** บุญเป็นบารมี ความต่างระหว่างบุญกับบารมีคือ บุญสร้างอานิสงส์ภายนอกใช้แล้วหมดไปเมื่อครบทุกวาระ บารมีสร้างอำนาจภายในใจ ใช้ไม่มีวันหมด มีแต่อกงามยิ่งขึ้น

สละสิทธิด้วยมหากฎนา เช่น พระพุทธเจ้าหลวง
 ปิยมหาราชเมื่อขึ้นครองราชย์ทรงเป็นเจ้าแผ่นดิน
 ซึ่งยุคนั้นหมายถึงเป็นเจ้าของประเทศ สิทธิในบุคคล
 และไพร่ฟ้าข้าทาสทั้งหมด และมีพระราชอำนาจ
 ตัดสินใจเด็ดขาดแต่ผู้เดียว แต่ด้วยพระมหากฎนา
 พระองค์ทรงสละสิทธิเหล่านั้นจำนวนมากโดย
 1) ทรงเลิกทาส 2) ทรงยกเลิกระบบเจ้าขุนมูลนาย
 3) ทรงแต่งตั้งคณะ Committee ในการบริหาร
 ราชการแผ่นดิน นั่นคือการสละสิทธิด้วยมหากฎนา
 เป็นต้น

สละสิทธิด้วยมหาปัญญา เช่น พระโพธิสัตว์
 รัชทายาทเห็นความเกิดแก่เจ็บตายและความทุกข์
 ของมวลมนุษย จึงสละสิทธิในราชบัลลังก์ออกบวช
 แสวงหาอมตภาพ เพื่อนำจิตใจสรรพสัตว์ทั้งหลาย
 ไปสู่ความอมตะ เป็นต้น

สละสิทธิ์ด้วยความบริสุทธิ์ เช่น พระอริยะ
ทั้งหลายสละสิทธิ์ในกรรมที่จะทำให้ท่องเที่ยว
พระอรหันต์ทั้งหลายสละสิทธิ์ในบุญทั้งหมดที่ได้ทำ
มาแล้ว เพื่อเข้าพระนิพพาน เป็นต้น

ท่านที่สละสิทธิ์ด้วยมหากุณา มหาปัญญา
และความบริสุทธิ์ เมื่อสละสิทธิ์ในโลก ในกรรมแล้ว
ท่านย่อมได้สิทธิ์โดยธรรมในระบบธรรมซึ่งหมดจด
ศานติสุข ปราศจากการยึดแย้ง และเป็นอมตะ

รู้คำตอบแล้ว เลือกเอาว่าจะเป็นคน
ไหน จะบริหารพฤติกรรมของตนและหมู่คณะ
อย่างไรให้เกิดประโยชน์สุขสูงสุดอย่างยั่งยืน
ยาวนาน

อนันตสุข
TAYARNIDHAM